

Zori de zi la peștera albastră

Marin Mihalache

Febrile zariști, convulsii de ape
Zbătându-se ca o inimă
În pieptul pământului.
Sângele purpuriu
Neliniștindu-și matca
Și zorile de hiacint măcinând
Zăbrelele de eter ale întunericului.
Dincolo de noi, pe Lacul Michigan,
Norii ca niște haite de câini
Albi, cenușii devorându-se.
Și încă nu se stinsese jarul,
Mocnea magna pe un altar
De alabastru în templul soarelui
Și de departe se auzea un vuiet,
Un foșnet ca de aripi de înger.
Erau zorile înflorind pe insula
Peșterii albastre în inima marelui lac.

Copyright © 2017 Marin Mihalache